

DİDEM

Bazen bir şarkı söylersin içinden , tek sen duyarsın başka kimse işitmez. Bu şarkı dokunur gözyaşlarına o an için acır çareyi çaresiz kaldığında ararsın ama yapacak bir şey kalmaz...İçin ürperir , sesin duyulmaz çöllerdeki mecnun gibi dolaşırsın , bıçak yarasıdır bu bazaen bir göz olmak istersin 'Didem' olursun . Bazen eşi benzeri olmayan bir aşkla tutulursun . Geceleri soğuktan değil yalnızlıktan üşürsün...

Feride uzun siyah saçlı , kömür gözlü güzel bir genç kızdır. Henüz yirmili yaşlarındadır . Üniversitenin son sınıfındadır. Azimli , çalışkan akıllı bir kızdır . Türk Dili Ve Edebiyatı bölümünde öğrenim görmektedir . Hayatının çoğunu şiirleriyle yaşayarak , kendi hayal dünyasında dolaşarak geçirmektedir. Melis ise canayakın, cesur bir kızdır. Feride'yi çok sever. Bir gün Melis Feride'ye sızlanır:

-Bak seni severim , sana bir şey söylemek istiyorum der.

Feride dayanamaz olur :

Feride:

-Söyle der.

Melis:

-Bizim sınıfta Niyazi var ya...

Feride:

-Evet olmuş ona der.

Melis iç geçirir ve der:

-Seni seviyor ve konuşmak istiyor! Niyaziii...

Feride şaşırır ama kızmaz kabul eder.

– Peki der konuşalım...

Melis şaşırır kızmadığına Feride'nin. Feride ise kabul ettiğine çok şaşırır peki dediğine ama aşk bir kere kuyusunu kazmıştır yüreğine , hayır demek olur mu sevene...

Günlerden perşembe saat 13. 30 ...Telaşlı bir çocuk elinde hukuk kitaplarıyla edebiyat fakültesinin kapısına gelir . Sırf Feride'yi görebilmek için... Niyazi masmavi deniz gözleriyle Feride 'nin yanına gelir:

– Merhaba der.

Feride ise çekinir gülümser. Niyazi ve Feride bir yıl boyunca haftanın aynı günü ve saati aynı fakültenin önünde buluşurlar. Gönül aşka alışır ve peşini koyvermez, hep ister ister...

Ve günlerden bir gün yine buluşma vakti gelir fakat bu sefer Niyazi geç kalır. Feride endişelenir .Niyazi'yi arar arar açmaz , en sonunda çareyi Feride Niyazi'nin sınıfına gitmekte bulur arkadaşları onun gelmediğini söylerler. Feride yıkılır harap olur. Melis'i bulur. Niyazi'nin gelmediğini söyler:

– Gelmedi Melis der aradım ama açmadı, galiba bitti...

Melis teselli eder:

– İşi çıkmıştır merak etme, der.

Tam o sırada bir genç görünür. Niyazi...

Geç kaldım biliyorum özür dilerim canım .Çünkü :bu çiçekleri bulabilmek için çok uğraştım şiit gözlüm der.

Melis:

– Bana mücade , Leyla Mecnu'nu buldu der ayrılır.

Feride çok mutlu olur. İki aşık şöyle bir karar alır, buluştuğumuz her gün için birbirimize şiir yazalım derler. Başta tuhaf gelse de kulağa bunu yaparlar. Feride ilk şiir benden olsun der:

– Ümîter koca bir çınar,
Bu aşk boyumu aşar,
Görmezsem gözlerini,
Dünya durar, aklım şaşar...

Bu şiir Niyazi'nin çok hoşuna gider, ne yapacağını bilemez. Heyecandan kitabını alır Feride'nin ilk sayfasına bir şeyler karalar:

-Seven güzelse,

Sevilen daha güzel,
İyi ki rastlamışım sana ,
Sana ey güzel...

Günler günleri haftalar haftaları kovalar. Bir gün Niyazi Melis 'i yanına çağırır:

-Melis seninle konuşmam gereken önemli bir şey var konuşabilir miyiz ? Der. Melis:

-Peki konuşalım ne konuşacağız bir problem yoktur umarım der.

Melis Niyazi ile okulun kantininde buluşurlar. Niyazi sakın bir ses tonuyla der ki :

-Feride'nin erasmus programına gitmesini istiyorum ama benimle olan durumu nedeniyle gitmez biliyorum. Onu en ikna edebilirsin , ben en yakın zamanda ondan ayrılacağım . Biliyorum zor olacak benim için her şey onun iyiliği için. Konuştuklarımız aramızda kalmalı. Tamam mı Melis? Der.

Melis hayret dolu gözlerle Niyaziye bakar ve şöyle der:

– Neden bunu yapıyorsun? Hiç mi kendine acımıyorsun? Ayrılmak için bahanen bu mu ?

Benim tanıdığım Niyazi böyle bir şey yapmaz.Tam kalkıp giderken masadan Niyazi seslenir :

-Dur tamam ! Sana anlatacağım her şeyi...

Melis irkilir :

-Neyii?

Niyazi :

-Ben çok hastayım Melis. Sözümü kesmeden dikkatlice dinle! Bir kaç gündür baş dönmesi yaşıyordum. Gözlerim ağrıyordu, ve eskisi gibi iyi göremiyordum. En iyisi bir göz doktoruna gideyim dedim. Doktor gözlük verir , kullanırım geçer diye.

Melis heyecanla :

-Hadi artık anlat ! Der.

Niyazi :

-Doktor bana senin anlayacağın şekilde söylüyorum. Geceleri görme kaybı yaşayacaksın. Bu genlerden gelen bir durum. Ve gelecek nesillere geçebilen bir hastalık türü, herkeste görülmez bu dedi. İnsanda 18 yaşında ortaya çıkar ve sonsuza kadar artarak devam eder dedi. Yıkıldım şimdi bunu Feride'ye anlatmaktansa ayrılmak ikimiz için en iyisi olacak .

Melis :

– Çok yanlış bence arkadaşım, Feride aynı durumda olsa sen onu bırakıp gider miydin cevap ver der.

Niyazi biraz düşünür :

– Hayır tabiki de. Benim durumum farklı. O kendine göre daha iyi birini bulabilir. Benimle bir ömür geçmez... der.

Melis:

-Git konuş onunla. Bırak o karar versin der.

Niyazi kırık bir ses tonuyla :

– Tamam der, masadan kalkıp gider.

Aşk böyle işte,hem can yakmaz em de can acıtır, aşk fedakarlıktır, aşk insanın karar verme çabasıdır. Yılların tozlarını üstünden alır aşk belki yıllar sonra karşılar seni belki de şimdi... Yeter ki gerçek olsun , yürekten olsun nır gün kırılacaksa bile kalbin bırak kıran ' o.' olsun...,

Niyazi büyük bir tedirginlik içindedir, heyecanlıdır. Düşünceli yürür elini cebine daldırır ve telefonunu çıkarıp Feride' soğuk b,r ses tonuyla arar:

– Konuşmamız lazım... Buluşalım mı der.

Feride:

– Peki canım der. İki aşık her zaman buluştukları kafede buluşurlar. İkisi de heyecanlı ve telaşlıdır , ,adeta yaprak gibi titrerler. Sakın tavırlarıyla göz dolduran Niyazi söze başlar:

- Feride'm seni çok seviyorum o kadar çok seviyorum ki anlatamam. Kalbimi söküp alsan sana yemin edebilirim sesim çıkmaz. Sen yanımdayken Dünya seninle güzel, sensizken çok kötü...

Feride'nin yüreğini bıçk keser ,ağlamaklı olur:

-Bende seni çok seviyorum aşkım. Var olduğumu seninle anlıyorum , gözlerine bakmaktan o kadar

utanıyorum ki anlatamam ve bir o kadar da cesaretle seviyorum seni. Ne olursan ol , sana ne olursa olsun ölüm bizi ayırana kadar hep seni seveceğim. Benim başka bir denizim yok gözlerine bakmaya kıyamadığım sevgilim. İstersen hiç görme beni yok et gecelerde, ben seni görsem de yeter. Buraya benden ayrılmak için çağırdığını biliyorum . Her şeyi Melis anlattı der ve gözyaşları sel olup akar Feride'nin.

Niyazi ise bir boşlukta hisseder kendini, ne diyeceğini bilemez. Hem Melis'e kızar hem de bir yandan aşkını kaybetmediğine sevinir. Acı bir sevinç düğümü saplanır boğazına, bütün bir ömrünü geçirmek isteyen zorluklarla mücadele etmek için el ele tutuşmaları yeterlidir aslında. Çünkü aşk göz ile olsa ne Mecnun Leyla ' ya bakar ne Leyla Mecnun'a!

İki sevgili o gün birbirinden ayrılır ve yurtlarına geri dönerler. Erasmus formunu alan Feride yırtıp , atar. Ve internetten Niyazi'nin hastalığını aeaştırır. Tavuk karası olduğunu öğtrenir...

Bu okudukları karşısında Feride kendini çöllerde hisseder, günlerce ağlar . Bir an olsun vazgeçmek istemez Niyazi' den. Çünkü: onu çok sever. Okullarının bitmesine yaklaşık 4 ya da 5 ay kaldığını düşünür. Üzülür nasıl iş bulacaktır Feride , nasıl Niyazi'yle evlenecektir. Düşünür düşünür.

Sonra Niyaz'nin yanına gider. Çok heyecanlıdır. Onu ne kadar çok sevdiğini söylemek için hukuk fakültesine gider. Niyazi ' yi bulamaz , telefonundan arar arar açan orlmaz. Feride endişelenir, korkar acaba...? diye düşünürken tam o sırada Niyazi ellerinde kitaplarıyla gelir. Feride 'yi farketmez ,yanından geçip gider.

Feride:

– Aşkımla diye selenererek Niyazi'nin önüne gider. Ben geldim seni aradım aradım şçmsdın konuşulm mı der.

Niyazi çekinerek gel benimle der. Feride'nin elinden tutarak onu okulun arka bahçesinde bulunan kümeslerin yanına getirir , okumuşsundur biliyorum seni canım bir sürü araştırma yapmışsındır . Bak bu kümeslere benim orada yaşayanlardan bir farkım olmayacak der. Feride eliyle Niyazi'nin ağzını kapatır :

– Bak bana bak der. Her gün seningözlerinin içinde yok olup gittiğimi görüyorum ama bunları beraber atlatacağız, güzel günlerimiz olacak , evleneceğiz , çocuklarımız olacak, işimizde en yüksek makaaaaaama geleceğiz gelemedekte beraber olacağız üzme beni ne olur der. Kabul et ben sensiz sen bensiz yapamayız. Çünkü : ben kimseyi bu kadar çok sevmedim tamam mı koca kafa ! Der.

Niyazi gülümser:

– Gel benimle ! Der ve onu edebiyat fakültesindeki sınıfına getirir amfi 28 saat 13.30 ve günlerden perşembe... Tüm sınıfın ortasında Feride'ye evlenme teklifi eder. Sözlerine şöyle başlar :

– Ömrün yettiğince bu güzellikleri bir ömür görmeye ar mısın benimle ? Benimle evlenir misin ? Der evet ya da hayır... Ve burdaki herkes te şahit olsun . Ben u kızı çok seviyorum der.

Feride şaşırır gözlerinden boncuk boncuk yaşlar dökülür . Niyazi'nin boynuna sarılır:

– -Tabiki evet! Kabul ediyorum der ...

Niyazi ise işi muzipliğe vurur:

– Bak eet dedin caymak yok edebiyatçı !

Feride ise gözyaşlarını siler , gülümseyerek gelir ve Niyazi'nin ellerinden tutar ve kulağına fısıldar:

– Ben cayarsan adliyeden çıkamam avukat bey der, günün birinde hakim olursan beni cezalandırırsın sen korkarım der!

İk sevgili elele sınıftan ayrılırlar. Melis'i arayıp yanlarına çağırırlar. Melis ise çok heyecanlıdır heyecanla gelir Feride'lerin yanına :

– Düğün mü var gençler bak birinizin şahidi benim ona göre der gülüşürler.... Melis :

– Darsı başıma diyerek söylene söylene dersine gider....

Daha sonra Niyazi'yle Feride bu durumu ailelerine açıklarlamayı düşünürler. Ertesş gün Feride annesini arar:

– Anecşğim nasılsın der.

Sevinç hanım şaşırır :

– Hayırdır kızım bir şey mi var der.

– Yook ! Anne hayır hayır der . Benim bir arkadaşım var demiştim sana işte o bana evlenme teklifi etti bende kabul ettim anne der.Se

Sevinç Hanım şaşırır:

– İyi de kızım okul iş bunları ne yapacaksın der. Hem baban da yok başımızda bunları nasıl hallederiz düşünmeden evlilik yapılmaz yarın oradayım geliyorum de

Ertesi gün Feride 'nin annesi gelir, kızıyla buluşur oturup konuşurlar:

Feride:

– Anne ben bu çocuğu seviyorum der. Okullarımız bitince söz dür nişandır onları hallederiz iş bulunca da evlenir

Sevinç Hanım :

– Her şeyi düşünmüşsün de kızım bu işler aceleye gelmez .der Sevinç hanım duygulanır. Düşüneceğim der. Keşke baban da göreseydi bu günleri , ahh Yaşar'ım diye sızlanır. Sevinç Hsnım bana Niyazi'yi çağır kızım

Niyazi telaşla Feride ve annesinin yanına gelir, Ellerinde çiçek ve çikolata ile . Niyazi'nin annesi ve babası feci bir trafik kazasında hayatını kaybetmiştir. İçi burkudur tek başına giderken ... Tam bu sırada Melis arar:

-Notlar açıklanmış kaptan aa! Der. Niyazi'ye bakıp bakmadığını sorar. Niyazi ise Feride'nin annesinin geldiğini yanına gideceğini söyler. Kimsesinin olmadığını Melis'inde onunla gelmesini ister. Melis :

– Tamam gelirim der. İkisi birlikte Feridelerin yanına giderler. Oturup sohbet ederler. Niyazi ailesini anlatır:
– Benim ailem okulum efendim çünkü ailem ben çok küçükken ölmüşler, beni de kimse sahiplenmeyince devlet yurduna verdiler. Hukuk fakültesinde okuyorum. Son sınıfım okulu bitirince burada asistan olarak kalacağım der.

Sevinç Hanım Melis' e döner :

-Seni biliyorum kızım, sen neler yapıyorsun ? Ailen nasıl iyiler mi ? Der.

Melis gülmüser:

– İyiler Sevinç Teyze çok selamları var der. Niyazi'yle ben aynı sınıftayız . O çok iyi kalpli biri asla Feride'yi üzmez minim , size de anlatmış zaten Feride bu arkadaşlığı ... Umarım ikisi de çok mutlu olur der.
– Pekala der .Sevinç teyze hayırlısı olsun ama evlenmek için acele etmeyin ,önce işlerinizi kurun sonra hayırlısı ise evlenirsiniz. Feride benim en kıymetlim . Rahmetli Yaşar'ımın yadigarı. Onu sakın üzme oğlum , birbirinizi kırmayın der.Sevinç Hanım okul bitene kadar kızıyla ev tutar birlikte kalırlar, yavaş yavaş Ankara' ya alışırlar.

Niyazi ve Feride'nin okulları biter. İkisinin arkadaşlık olarak iki yıl devam eder. Feride öğretmen olur , Niyazi ise asistan olarak işe başlar. Her şey yolunda gider. Hep gündüzleri buluşurlar. Geceleri ise birbirlerine şiir yazıp gönderirler:

– Seni bir gün unuttur mu kalbim ,
Hep seninle atar , bilirim ,
Bir dua gibidir, deniz gözlerin,
Seni hep seveceğimFerid'nin şiiridir bu ,Niyazi ise artık şiir yazmakta bir çok yol bulmuştur. Yolda yürürken , kitap okurken... Hep kendini şiir yazmakta bulmuştur.

Niyazi:

– Hiç bir şey güzel değil ,
Sen kadar , sensiz her şey bir hiç ,
Yokluğun canımı yakar...

Düşünür insan ,her gün bıkmadan usanmadan sevgiliye şiir yazılır mı ? Yazılır, içinde bitmek tükenmeyen bilmeyen bir aşla hemde. Aşk öyle bir büyüdür ki, yaparı da belli tutarıda... Yazarı da belli okuyarı da... Yeter ki bir ömür olsun ne kadar olduğu fark etmez o ömür seninle dolsun yeter...
Günlerden bir gün Melis'i Feride arar:

- Canım sonunda evleniyorum çok mutluyum , işlerin yoğun değilse bize gel ... Hem yarın Niyazi beni istemeye gelecek annemden der.

Melis :

- Tabiki de gelirim ne demek der.

Akşam olur Melis gelir, Sevinç Hanıma çok güzel hediyeler verir ellerinden öper, Sevinç teyze senin yemeklerini öledim der.

Sevinç Hanım:

- Gel kızım gel herkese yeter benim yemeğim.. der. Melis Feride' ye döner ve der ki :
- Ne kadar şanslısın sevdiklerin var, annen var. Oysa benim ailemin sadece adı var... der.
- Aaaa yapma Melis sen benim kardeşimsin der. Hem yarına hazırlanalım bu gece burda kal der...

Melis düşünür ve kabul eder. Ertesi gün olur, Niyazi bu gün için hazırlanır, güzel bir takım elbise çiçek çikolata , hediyeler alır. Feride ve Melis ' te alışveriş yaparlar, akşam için eksikleri tamamlarlar. Ve beklenen an gelir, kapı çalar ,kapıyı Melis açar, şaşırır Niyazi:

- Heyecandan yanlış mı geldim .Feride yok mu der.

Melis:

- Var damat bey kapıyı açmam için beni görevlendirdi , hoşgeldin der.
- Hoş buldum der nazikçe uazatır. elindekileri nazikçe uazatır. Kahve içilir, nazikçe Niyazi Allah'ın emri peygamberin kavliyle kızı ister, annesi de verir.Bir hafta sonra nişan yapılır , iki ay sonraya nikah günü alınır. Ve sonunda o gün gelir . 23 eylül 2010 perşembe günü saat 13 .30 ... İlk karşılaştıkları günde evlenirler. İki de birbirlerine EVET der. Neyi ne zaman yaşayacaklarını bilmezler elbet. Aradan iki yıl geçer. Niyazi asistanlıktan , terfi eder. Eğitim hayatında bir kariyeri olur artık. Gözleri geceleri kapanıncaya kadar çalışır, sanki sonunu unutmamış gibi... Feride ise endişelenir :
- Bu kadar çalışma yeter der.. ama nafile .Günlerden bir gün Feride öğretmen bayılır, okuldaki bütün arkadaşları panik olur ve onu hastaneye kaldırırlar . Feride öğretmenin yakında bir çocuğu olacağı haberi herkesi mutlu eder. Bu müjdeli haber Niyazi 'yi de mutlu eder. 9 ay 10 gün sonra minik Didem gözlerii dünyaya açar, aile çok mutlu olur ismini annesi koyar, didem demek gözüm demektir. Der.Yalnız bir problem vardır minik Didem babasının hastalığını taşımaktadır. Bu durum aileyi çok üzer. Yapacakları bir şey yoktur artık...
- Didem ilkokula başlar , sınıf birincisi olur , liseye başlar yine başarılı olur, ailesi hastalığını ondan gizlememişler, uygun bir dille anlatmışlardır. Dşden-m giderek görme kaybı yaşayacağını bilir ve liseye geldiğinde bunu anlar yıkılır. Bir gün annesine :
- Anne! Göremeye?
- Kızım o üniversiteye gideceksin tamam mı? Bak babana her zaman çalıştı ben onu çok sevdim seviyorum da sen de yapabilirsin der.

Didem şaşırır ve gözyaşlarıyla :

- Peki anne söz der çalışacağım...

Feride sevinir 'Aferim kızıma ' der. Didem büyük bir azimle çalışır , ve Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanır. Okulu çok zorluklarla bitirir arkadaşları onu akşam yemeğine çağırır asla gitmez, nedenini söylemez... Ve sonunda okulu bitirir , hayatının aşkını mesleğinde bulur , kimseyle evlenmek istemezken karşısına çalıştığı hastanedeki , fakülte arkadaşı Tuncay çıkar. Onunla evlenir mutlu olur. Ama geceleri asla dışarı çıkmaz, bir gün uzmalık sınavlarını kazanır , Didem artık o Türkiyenin en iyi göz doktoru olur.. Profosör Dr. Didem Kılıç ... Çpk şey anlatmaz, bu ünvan onun için mutlu değildir o , hep bir duası vardır... Keşke aşk hiç olmasa , o zaman annesi babasıyla evlenmezdi diye düşünürdü hep ama yanlış yaptığını babasını kaybedince anladı, bütün gün odasından çıkmadı... Feride ise Niyazi'nin acısına dayanamayıp kalp krizi geçirdi ve öldü... Bu koca hayatta tek başına kaldı koca dünyada, en azından önceleri bir ailesi vardı şimdi ise yapayalnız kaldı tek başına... Her hikaya mutlu başlar , mutlu bitmez, herkes kendi sonunu çizemez der. Mutluluk ne

gülen gözdedir ne de görendedir. Mutluluk Ailemedir der ve babasının mezarının yanında ölü bulunur. Trajik ,acıklı bir sondur bu, insan elinde olanların kıymetini bilmeli, bazen aşktan nefret edersin bilmezsin ama onu içinde hep taşırsın, bir başkasının gözünde aşk , onun gözünde Didem olursun. Didem gözüm demektir.. Engeller insan içindir ,sevmeye engel yoktur..

